ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 16ης Δεκεμβρίου 2010 *

Στην υπόθεση Τ-281/09,

Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG, με έδρα το Frechen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον J. Albrecht, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον S. Schäffner,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Μαΐου 2009 (υπόθεση R 1429/2008-4), όσον αφορά την αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου CHROMA ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο, κατά τη διάσκεψη, από τους Σ. Παπασάββα, πρόεδρο, V. Vadapalas (εισηγητή) και K. O' Higgins, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, νυν Γενικού Δικαστηρίου, στις 17 Ιουλίου 2009,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Οκτωβρίου 2009,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Δεκεμβρίου 2009,

δεδομένου ότι δεν υποβλήθηκε αίτημα διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως εκ μέρους των διαδίκων εντός της προθεσμίας ενός μηνός από της κοινοποιήσεως περί της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και δεδομένου ότι αποφασίστηκε, κατά συνέπεια, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο χωρίς προφορική διαδικασία,

έχοντας υπόψη την τροποποίηση της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 6 Μαρτίου 2008 η προσφεύγουσα εταιρία, Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο CHROMA.

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν ιδίως στις κλάσεις 11 και 19 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 11: «Νεροχύτες, βάσεις καταιονητήρα, λεκάνες για καταιονητήρες και μπανιέρες, νιπτήρες, πυγολουτήρες, ουρητήρες, τουαλέτες, καζανάκια, στο σύνολό τους από κεραμικό»·

— κλάση 19: «Μη μεταλλικά υλικά κατασκευών• πλακίδια, πλάκες, πήχεις σε διατομή, σωλήνες και επιστρώσεις για κατασκευαστικές χρήσεις, στο σύνολό τους μη μεταλλικά• κεραμικές πλάκες, μωσαϊκά και μορφοποιημένα μέρη για κατασκευαστικές χρήσεις• άργιλος κεραμοποιίας (πρώτη ύλη)».

4 Με απόφαση της 7ης Αυγούστου 2008 ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως για τα εν λόγω προϊόντα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του κανονισμού 207/2009] και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009].

5 Στις 30 Σεπτεμβρίου 2008 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (που κατέστησαν άρθρα 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009), κατά της αποφάσεως του εξεταστή.

6 Με απόφαση της 8ης Μαΐου 2009 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή, με την αιτιολογία ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν περιγραφικό υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009. Έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το επίμαχο σημείο αποτελούσε τη μεταγραφή της ελληνικής λέξεως «χρώμα» με λατινικούς χαρακτήρες και ότι, επειδή επρόκειτο για ένδειξη περιγραφική των χαρακτηριστικών των σχετικών προϊόντων, υφίστατο απόλυτος λόγος απαραδέκτου στην Ελλάδα και την Κύπρο. Για τους ίδιους λόγους, έκρινε εξάλλου ότι το επίμαχο σημείο εστερείτο επίσης διακριτικού χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του ίδιου κανονισμού.

Αιτήματα των διαδίκων

7 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

8 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

9 Με το υπόμνημα απαντήσεως το ΓΕΕΑ προβάλλει ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής έναντι των διατάξεων του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

10 Με το υπόμνημα απαντήσεως η προσφεύγουσα αμφισβητεί την επιχειρηματολογία αυτή, διατεινόμενη ότι εξέθεσε, με το δικόγραφο της προσφυγής, λεπτομερή επιχειρήματα προς στήριξη των λόγων τους οποίους επικαλείται, οι οποίοι αντλούνται από παράβαση των διατάξεων του άρθρου 37, παράγραφος 1, του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, και του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.

11 Κατά το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας, που έχει εφαρμογή στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας βάσει του άρθρου 130, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, κάθε εισαγωγικό δικόγραφο προσφυγής πρέπει να περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων ισχυρισμών, η δε έκθεση αυτή πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και συγκεκριμένη ώστε να παρέχει τη δυνατότητα στον καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και στο Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου, νυν Γενικού Δικαστηρίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, T-269/06, Rautaruukki κατά ΓΕΕΑ (RAUTARUUKKI), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

12 Εν προκειμένω, η έκθεση των λόγων προς στήριξη της προσφυγής, μολονότι συνοπτική, αρκεί για να παράσχει τη δυνατότητα στο Γενικό Δικαστήριο να προσδιορίσει τα επιχειρήματα που αποτελούν το νομικό και πραγματικό έρεισμα της προσφυγής. Με το υπόμνημα απαντήσεως το ΓΕΕΑ παραδέχεται εξάλλου ότι κατανόησε ότι η προσφεύγουσα επικαλείται, κατ' ουσίαν, παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του κανονισμού 207/2009 και ότι αναφέρεται επίσης στο άρθρο 37, παράγραφος 1, και στο άρθρο 76, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού.

13 Επομένως, η ένσταση που προβάλλει το ΓΕΕΑ, η οποία στηρίζεται στο άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

Επί της ουσίας

14 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ουσιαστικά έναν μόνο λόγο που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του κανονισμού 207/2009, επικαλούμενη επίσης το άρθρο 37, παράγραφος 1, και το άρθρο 76, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού.

Επιχειρήματα των διαδίκων

15 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το επίμαχο σημείο δεν είναι περιγραφικό και, επομένως, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του λόγου απαραδέκτου τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009, ούτε, για τον ίδιο λόγο, σε εκείνου του λόγου τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του ίδιου κανονισμού.

16 Η συλλογιστική της προσβαλλομένης αποφάσεως στηρίζεται, εσφαλμένα, στην εξομοίωση του σημείου CHROMA προς την ελληνική λέξη «χρώμα», καθώς και στην ανάγκη να παραμείνει ελεύθερη προκειμένου να χρησιμοποιείται για τα σχετικά προϊόντα.

17 Το επίμαχο σημείο δεν πρέπει να εξομοιώνεται προς την ελληνική λέξη «χρώμα». Το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε ότι η μεταγραφή λέξεως με λατινικούς χαρακτήρες χρησιμοποιείται με τον ίδιο τρόπο όπως και η ίδια η λέξη στη γλώσσα προελεύσεως και, επομένως, δεν έπρεπε να στηριχθεί στην ανάγκη αποτροπής της μονοπωλήσεως μεταγραφών ελληνικών λέξεων. Η προστασία που προκύπτει από την καταχώριση του σημείου CHROMA δεν παρέχει εξάλλου τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να απαγορεύει σε τρίτους τη χρήση της ελληνικής λέξεως «χρώμα».

18 Επιπλέον, δεν είναι αναγκαίο να παραμείνει ελεύθερη η λέξη «χρώμα», καθόσον πρόκειται για όρο ο οποίος προσδιορίζει αποκλειστικά ένα είδος χαρακτηριστικού των προϊόντων και όχι για χαρακτηριστικό προϊόντος. Θα ήταν ασύνηθες να περιλαμβάνεται μια τέτοια ένδειξη σε προϊόν ή στη συσκευασία του. Ο καταναλωτής δεν θα εκλάμβανε την ένδειξη αυτή ως δηλώνουσα ιδιότητα του προϊόντος.

19 Το επιχείρημα αυτό επιρρωννύεται από την καταχώριση κοινοτικών σημάτων αποτελούμενων από τις λέξεις «dimension» (διάσταση ή μέγεθος στα αγγλικά), «brilliance» (λαμπρότητα, ευφυΐα ή λάμψη στα αγγλικά) ή «tinta» (μελάνη, βαφή ή χρωματισμός στα ισπανικά).

20 Εξάλλου, από το σημείο 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η συλλογιστική του τμήματος προσφυγών αφορά, στην πραγματικότητα, όχι τη λέξη «χρώμα», καθαυτή, αλλά τις έννοιες «έγχρωμος» ή «πολύχρωμος», που είναι ικανές να χρησιμοποιηθούν προς ένδειξη του ότι το προϊόν έχει κάποιο χρώμα ή ότι δεν είναι μονόχρωμο.

21 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να λάβει υπόψη τα εν λόγω προϊόντα. Δεν μπορεί να είναι δυνατό οι όροι «χρώμα» ή «έγχρωμος», σε οποιαδήποτε γλώσσα, να αναγράφονται επί των σχετικών προϊόντων προς προσδιορισμό των ιδιοτήτων τους. Όσον αφορά προϊόντα που έχουν οπωσδήποτε κάποιο χρώμα, έστω και το φυσικό χρώμα του υλικού από το οποίο αποτελούνται, τέτοιες ενδείξεις, δεδομένου ότι δεν αφορούν ένα συγκεκριμένο χρώμα, δεν έχουν την παραμικρή σημασία για τον

καταναλωτή. Εξάλλου, όσον αφορά τα εν λόγω προϊόντα, η συγκεκριμένη απόχρωση αναγράφεται πάντοτε στη συσκευασία τους.

22 Κατά συνέπεια, η λέξη «χρώμα», και ακόμη λιγότερο το σημείο CHROMA, δεν περιγράφουν κάποια ιδιότητα των εν λόγω προϊόντων. Ο ελληνόφωνος καταναλωτής δεν αντιλαμβάνεται το επίμαχο σημείο ως καθαρά περιγραφική ένδειξη, αλλά ως ένδειξη προελεύσεως.

23 Τούτο επιρρωννύεται από την ύπαρξη εθνικών και κοινοτικών σημάτων αποτελούμενων από τα λεκτικά σημεία CHROMA ή CROMA, που μνημονεύει η προσφεύγουσα με το υπόμνημά της με το οποίο εκθέτει τους λόγους της προσφυγής ενώπιον του ΓΕΕΑ.

24 Εξάλλου, δεδομένου ότι δεν έλαβε υπόψη τις ως άνω προηγούμενες καταχωρίσεις, το τμήμα προσφυγών παρέβη την υποχρέωση αυτεπάγγελτης εξετάσεως των πραγματικών περιστατικών περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.

25 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

26 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, προς δήλωση του είδους, της

ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας». Δυνάμει της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Ενώσεως.

27 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009 επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος, ο οποίος απαιτεί να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους τα σημεία ή οι ενδείξεις που είναι περιγραφικά των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία ή για τις οποίες ζητείται η καταχώριση. Κατά συνέπεια, η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει τέτοια σημεία ή ενδείξεις να επιφυλάσσονται σε μία μόνον επιχείρηση μέσω της καταχωρίσεώς τους ως σήματα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-191/01 P, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, Συλλογή 2003, σ. I-12447, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

28 Έτσι, δεν καταχωρίζεται λεκτικό σημείο, κατ' εφαρμογήν της εν λόγω διατάξεως, αν είναι δηλωτικό χαρακτηριστικού γνωρίσματος των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών, σε μία τουλάχιστον από τις ενδεχόμενες σημασίες του. Επίσης, για να αρνηθεί την καταχώριση το ΓΕΕΑ, δεν απαιτείται το επίμαχο σημείο να χρησιμοποιείται όντως για περιγραφικούς σκοπούς προϊόντων ή υπηρεσιών, αλλά αποκλειστικά να μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τέτοιους σκοπούς (απόφαση ΓΕΕΑ κατά Wrigley, προαναφερθείσα, σκέψη 32).

29 Επιπλέον, είναι αδιάφορο αν τα δυνάμενα να περιγραφούν με τη χρήση του επίμαχου σημείου χαρακτηριστικά των προϊόντων ή υπηρεσιών είναι, από εμπορικής απόψεως, ουσιώδη ή δευτερεύοντα, ή ακόμη αν υπάρχουν ή όχι συνώνυμα που παρέχουν τη δυνατότητα δηλώσεως των ίδιων χαρακτηριστικών (βλ. κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, Συλλογή 2004, σ. I-1619, σκέψεις 101 και 102).

30 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι ο περιγραφικός χαρακτήρας ενός σημείου δεν μπορεί να εκτιμάται παρά, αφενός, σε σχέση με τον τρόπο με τον οποίο το αντιλαμβάνεται

το ενδιαφερόμενο κοινό και, αφετέρου, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που αυτό αφορά [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2008, T-160/07, Lancôme κατά ΓΕΕΑ - CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION), Συλλογή 2008, σ. II-1733, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

31 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις παρατηρήσεις που εκτίθενται στα σημεία 31 και 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τις οποίες δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα, τα σχετικά προϊόντα είναι, αφενός, είδη υγιεινής από κεραμικό υλικό της κλάσεως 11 και, αφετέρου, μη μεταλλικά υλικά κατασκευών της κλάσεως 19, προϊόντα τα οποία ενδέχεται να αγοράζονται τόσο από τον τελικό καταναλωτή όσο και από επιχειρηματίες του τομέα των οικοδομικών εργασιών.

32 Επιπλέον, δεδομένου ότι από το σημείο 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών δέχθηκε τον απόλυτο λόγο απαραδέκτου μόνο σε σχέση με την ελληνική γλώσσα, πρέπει να γίνει δεκτό, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, ότι το ενδιαφερόμενο κοινό προς εκτίμηση του λόγου αυτού αποτελείται από τους καταναλωτές των ως άνω ειδών στην Ελλάδα και την Κύπρο.

33 Δεν αμφισβητείται ότι το σημείο CHROMA αποτελεί μεταγραφή με λατινικούς χαρακτήρες της ελληνικής λέξεως «χρώμα».

34 Όμως, όπως ορθώς προκύπτει από το σημείο 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η μεταγραφή ελληνικών λέξεων με λατινικούς χαρακτήρες πρέπει να εξομοιώνεται, όταν πρόκειται ιδίως για την εκτίμηση απόλυτων λόγων απαραδέκτου καταχωρίσεως περί των οποίων γίνεται μνεία στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του κανονισμού 207/2009, προς τις λέξεις αυτές αναγραφόμενες με ελληνικούς χαρακτήρες [βλ. επ' αυτού και κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, T-32/00, Messe München κατά ΓΕΕΑ (electronica), Συλλογή 2000, σ. II-3829, σκέψη 40].

35 Η ως άνω σκέψη ισχύει και στην υπό κρίση υπόθεση, καθόσον μάλιστα το επίμαχο σημείο αποτελεί πιστή μεταγραφή της ελληνικής λέξεως «χρώμα», με γράμματα του λατινικού αλφαβήτου που γνωρίζει ο ενδιαφερόμενος ελληνόφωνος καταναλωτής, οπότε η σημασία του είναι ικανή να γίνει αμέσως αντιληπτή από τον καταναλωτή αυτό.

36 Συναφώς, αφενός, πρέπει να σημειωθεί ότι η λέξη «χρώμα» μπορεί να χρησιμοποιείται προς προσδιορισμό ενός χαρακτηριστικού των προϊόντων, ήτοι της δυνατότητάς τους να παρουσιάζονται με διαφορετικές αποχρώσεις (βλ. επ' αυτού, απόφαση COLOR EDITION, προαναφερθείσα, σκέψεις 47 και 48).

37 Πράγματι, μολονότι η προσφεύγουσα εκθέτει ότι το χρώμα αποτελεί ένα είδος ή μια κατηγορία χαρακτηριστικών και όχι «ένα» χαρακτηριστικό, η λέξη «χρώμα», κατά τις τρέχουσες έννοιές της αφορά τη χρησιμοποίηση άλλων χρωμάτων πέραν του μαύρου ή του λευκού ή την ύπαρξη σειράς χρωμάτων.

38 Αφετέρου, όπως ορθώς τόνισε το τμήμα προσφυγών στα σημεία 31 και 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως, όσον αφορά τα είδη υγιεινής, το κλασικό χρώμα των οποίων είναι το λευκό, και τα μη μεταλλικά υλικά κατασκευών, τα οποία περιλαμβάνουν τα είδη λουτρού από κεραμικό υλικό, η ένδειξη ότι αυτά διατίθενται σε διάφορα χρώματα αποτελεί ένα χαρακτηριστικό ικανό να λαμβάνεται υπόψη στο εμπόριο.

39 Έτσι, η χρησιμοποίηση της λέξεως «χρώμα» μεταφέρει ένα μήνυμα το οποίο μπορεί να αντιληφθεί αμέσως ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής, δηλωτικό της υπάρξεως μιας σειράς προϊόντων με διαφορετικές χρωματικές αποχρώσεις, ειδικότερα, όσον αφορά τα κεραμικά είδη υγιεινής και τα είδη λουτρού από κεραμικό υλικό, σε άλλα χρώματα πέραν του κλασικού λευκού. Εξάλλου, η ζήτηση των εν λόγω προϊόντων ενδέχεται να

αποτελεί συνάρτηση του χρώματός τους, προκειμένου να αποτελέσουν μέρος ενός συνόλου όπου έχει σημασία ο διακοσμητικός χαρακτήρας.

40 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η εν λόγω εκτίμηση συνδέεται ρητώς με τις συνθήκες εμπορίας των ως άνω προϊόντων των κλάσεων 11 και 19, κακώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να λάβει υπόψη τα εν λόγω προϊόντα.

41 Από τις παρατηρήσεις αυτές προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών δικαίως έκρινε ότι, από πλευράς του ενδιαφερόμενου ελληνόφωνου καταναλωτή, το σημείο CHROMA μπορεί να χρησιμεύει για να δηλώνει ότι τα σχετικά προϊόντα των κλάσεων 11 και 19 διατίθενται σε διάφορα χρώματα και ότι, με τον τρόπο αυτόν, προσδιορίζει ένα κρίσιμο χαρακτηριστικό όσον αφορά την εμπορία των εν λόγω προϊόντων.

42 Λαμβανομένης υπόψη της παρατιθέμενης ανωτέρω στις σκέψεις 28 και 29 νομολογίας, η παρατήρηση αυτή δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση με το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από την ύπαρξη όρων ικανών να μεταφέρουν το ίδιο μήνυμα, όπως «έγχρωμος» ή «πολύχρωμος», ούτε με το επιχείρημα ότι η επίμαχη λέξη δεν χρησιμοποιείται όντως για περιγραφικούς σκοπούς. Επιπλέον, είναι αδιάφορο αν το δυνάμενο να προσδιορίζεται χαρακτηριστικό είναι ουσιώδες ή δευτερεύουσας σημασίας στο πλαίσιο του εμπορίου.

43 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται βασίμως καταχωρίσεις κοινοτικών σημάτων αποτελούμενων από λέξεις που δηλώνουν τη διάσταση, τη λαμπρότητα ή την απόχρωση, ούτε κοινοτικά σήματα αποτελούμενα από τα στοιχεία «chroma» και «croma» ή από τον συνδυασμό τους με άλλα λεκτικά στοιχεία.

44 Πράγματι, καθόσον οι αποφάσεις των τμημάτων προσφυγών όσον αφορά την καταχώριση σημείου ως κοινοτικού σήματος, εμπίπτουν στη σφαίρα της ασκήσεως δέσμιας αρμοδιότητας, η νομιμότητά τους δεν μπορεί να αμφισβητείται, καταρχήν, με επιχειρήματα στηριζόμενα σε προγενέστερη διαφορετική πρακτική στο πλαίσιο των αποφάσεων του ΓΕΕΑ (βλ. επ' αυτού, απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, C-37/03 P, BioID κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2005, σ. I-7975, σκέψη 47).

45 Εξάλλου, ο περιγραφικός χαρακτήρας σημείου πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία ή για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώρισή του και, αφετέρου, σε σχέση με την εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού αντίληψή του. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να προβάλλει την ομοιότητα του ζητούμενου σήματος προς άλλο κοινοτικό σήμα χωρίς να επικαλείται τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία που υποβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεως καταχωρίσεως του άλλου αυτού σήματος (βλ. επ' αυτού και κατ' αναλογία, απόφαση BioID κατά ΓΕΕΑ, προαναφερθείσα, σκέψεις 48 και 49).

46 Όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από την καταχώριση του σήματος CROMA στην Ελλάδα, πρέπει να υπομνησθεί ότι το κοινοτικό καθεστώς σημάτων αποτελεί ένα αυτοτελές σύστημα συγκείμενο από σύνολο κανόνων, επιδιώκον ιδίους σκοπούς, η δε εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη από κάθε εθνικό σύστημα. Επομένως, οι ήδη πραγματοποιηθείσες σε κράτη μέλη καταχωρίσεις δεν αποτελούν καθοριστικά στοιχεία, αλλά απλώς είναι δυνατό να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, ιδίως παρέχοντας μια χρήσιμη για την εκτίμηση της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ανάλυση [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 2005, T-315/03, Wilfer κατά ΓΕΕΑ (ROCKBASS), Συλλογή 2005, σ. II-1981, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

47 Όμως, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται κανένα από τα νομικά ή πραγματικά στοιχεία που στήριξαν την καταχώριση του εν λόγω εθνικού σήματος.

48 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσάπτει βασίμως στο τμήμα προσφυγών ούτε ότι αυτό παρέβη το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 παραλείποντας να λάβει υπόψη τις ως άνω προηγούμενες καταχωρίσεις.

49 Με γνώμονα το σύνολο των παρατηρήσεων αυτών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν κλόνισε τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι το επίμαχο σημείο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής ενός απόλυτου λόγου απαραδέκτου προβλεπόμενου από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 207/2009.

50 Λαμβανομένης υπόψη της διαπιστώσεως αυτής, η απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως για τα σχετικά προϊόντα δεν μπορεί να συνιστά παράβαση του άρθρου 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.

51 Εξάλλου, παρέλκει να εξεταστεί η αιτίαση που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 207/2009. Πράγματι, όπως προκύπτει από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, αρκεί να συντρέχει ένας από τους προβλεπόμενους απόλυτους λόγους απαραδέκτου για να μην μπορεί να καταχωριστεί ένα σημείο ως κοινοτικό σήμα.

52 Κατά συνέπεια, η παρούσα προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

53 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG στα δικαστικά έξοδα.

Παπασάββας Vadapalas O' Higgins

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Δεκεμβρίου 2010.

(υπογραφές)